

ಮರೆವು

ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸೈಹಿತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದಾರಿನ ಪ್ರಭಾನೆ. ಸೈಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತ ಮಗು ಹಷ್ಟುತಾಳ್ಳೂ ನಮ್ಮು ಚೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಸ್ವಾಗತ, ಪರಿಚಯ ಭಾಷಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಮುಗಿದು ಸಂಗೀತಗಾರರು, ವಾದ್ಯಗಾರರು ಬಂದು ಕೂಲಿತರು. ಮೈಕ್ ರಿವೇರಿ, ತೆಲು ನರಿಪಡಿಸುವುದು, ತಂಬಾರಿ ಶ್ರುತಿಗೊಳಿಸುವುದು ಆದ ನಂತರ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಅಲಾಪ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಗಂಟಲು ಹೊಂಹು ಎನ್ನುತ್ತಾ ನೀರು ಕುಡಿತರು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವೇಂದ್ರ ಅಲಾಪ... ಮತ್ತೆ ಗಂಟಲು ನರಿಪಡಿಸುವುದು ಮುಂದುವರೆಯಿಲು... ಆಗ ಹಷ್ಟುತಾ, 'ಅಯ್ಯೇ... ಏವ... ನೋಡುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಮರೆವು ಅನುತ್ತೆ. ಹಾಡನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಹಾಡು ಇದ್ದಾರೆ, ನಡಿ ಹೋಗೋಣ' ಅಂತ ಹೆಳೆಬಿಡೋದೆ!

ಅನು ಚೊಮ್ಮೆ

'ದಾರೂ ಸೋಡಾ'

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಿಸಿದ್ದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರಸಂಗ ಇದು. ಒಮ್ಮೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದುಗ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಟುಕ್ಕಿನ ಹಿಂದುಗಡೆ ಹಿಂದೆ ಅಕ್ಕ ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸೆಚನೆಯೊಂದು ಗಮನ ನೇರಿಯಿಲು. 'ದಾರೂ ಸೋಡಾ, ಸಂಸಾರ ಜೋಡಾ!' ಎಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಓದಿ ಆಜ್ಞೆಯೆಗೊಂಡು ಹಕ್ಕುದ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಮರಾರಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ, 'ಆ ಟುಕ್ಕಿನ ಹಿಂದೆ ಅದೇನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ? ದಾರೂ ಸೋಡಾ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಜೋಡಿಸುತ್ತದೆಯೆ?' ಎಂದು. ಆತ ನನ್ನನ್ನೂಮ್ಮೆ ಅಪಾದಮಸ್ತಕ ವೀಕ್ಷಿಸಿ, 'ಅದು ಮರಾರಿ ವಾಕ್ಯ ದಾರೂ ಸೋಡಾ ಅಂದರೆ ಶರಾಬು ಬೀಡಿ ಎಂದರ್ಥ; ಶರಾಬು ಬಿಟ್ಟು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ' ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಮರಾರಿ ತಿಳಿಯದೆ ಕೇವಲ ಹಿಂದೆ ಓದಲು ತಿಳಿದಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಾನೇ ನಾಟುವಂತಾಯಿಲು!

ರಮಣ ಶೆಟ್ಟಿ ರೆಂಜಾಳ್

